

*Regio & unde
dicta.*

Saxonia a Saxonibus populis nomē accepit. Horum, ut aliarum gentium, originem & etymon non solum Monachi eruditæ antiquitatis ignari, verum etiam recentiores limatuli iudicii homines cōmentitiis fabellis involuerunt. Alii a Saxone Negnonis F. & Vandalī Fratre, alii a faxea natura, alii a Macedonici exercitus reliquiis, alii a cultellis, unde rythmus est apud Engelhusium.

*Quippe brevis gladius apud illos Saxa vocatur,
Vnde sibi Saxo nomen traxisse putatur.*

Situs.

*Celi qualitas.
Soli fertilitas.*

Grantius autem a Cattis Germaniæ, & eruditus ille Capnio a Phrygibus deducit. Ex his quisque quod placeat, sequatur. Hujusmodi enim opinionum commenta convellere non est animus. Amplectar tamen illam Germanorum eruditissimorum, qui Saxones a Sacis præstantissimo Asiæ populo ortos, & sic dictos quasi *Sacasones* i. *Sacarum* Filii, & è Scythia, sive Sarmatia Asiatica, cum Getis, Suevis, Dacis, & aliis paulatim se in Europam effudisse arbitrantur. Nec ratione caret hæc eorum opinio, quæ Saxones ex Asia deducit, in qua ortum & multiplicatum genus humanum. Nam præterquam quod Strabo scribit, *Sacas* illos, ut autem Cimærii, longinquas invasiones fecisse, & Armeniæ partem de suo nomine *Sacacenam* dixisse: etiam *Sassones*, Suevos, *Massagetæ*, *Dahos*, in illa Scythiæ parte collocat *Ptol.* & observat *Cisnerus*, has gentes eandem prope in Europa conservasse vicinitatem, quæ ipsis olim inter se in Asia fuerat. Porro Saxonia etiam totius Germaniæ amplissima regio, hodie tamen non tam late patet, atque olim. Antiqua enim Saxonia inter *Albim* & *Rhenum* fluvios, *Mare Germanicum* & *Eydoram* amnem usque ad *Hassiam* & *Thuringiæ* confinia extendebatur, eratque ejus centrum *Brunsvicum*: itaque *Westphalia*, *Marchia vetus*, *Misnia*, *Lusatia*, *Mansfeldia*, aliæque regiones complures Saxoniæ nomine vocabantur. Hodie non ita naturalibus limitibus, uti sunt flumina & Montes, sed secundum Principum Dominia aut Imperia terminatur. Aer regionis durus, purus, ac saluberrimus, nisi qua paludibus nimium humectatur. Estque Saxonia Rerum omnium, præterquam *Vini*, ferax. Abundat *Hordeo* & *Tritico*, ex quibus non solum panem candidissimum conficiunt, sed etiam *Cerevisiam*. Metalla generat varii generis, præsertim in Monte *Meliboco* qui a Cattis ad Saxones protenditur. Eruitur etiam ex eodem Monte *Lapis niger*, *fissilis*, qui picis ærisque plurimum continet, in quo etiam aperte fulget *Auri* & *Cupri* color. Hunc ingenti copia erutum exurunt, destillante interea Metallo ignis vi liquefacto. In hoc lapide manifesta apparent lineamenta diversorum Animalium, eorum imprimis quæ vicinus alit *Lacus*, *Anguillarum*, *Carpionum*, *Ranarum*: interdum etiam Gallorum Gallinaceorum, & quod fidem pene exsuperat, Pontificis barbati triplici corona ornati. Habet & *Gossaria* præter *Æris*, *Auri*, *Argentique* *Fodinas*, ditissimos *Salis Fontes*, quibus & *Halla* & *Luneburgum* abundant. *Quin* & *Marmoris* copiam alibi Montana exhibent. Apud *Gossariam* Otto i Argenti dicitur invenisse *Fodinas*, quarum magni fuerunt reditus. Abutentibus autem iis Civibus, offensus Deus permisit puteum corruere, quo amplius mille homines oppressi. Ex quo tēpore neq; *Argentum*, neq; *Aurum* repertum eo loco, sed *Plumbum nigrum*. Fit autem